

380kV-station omgeving Sloegebied

Nieuwdorp – Liechtensteinweg (NDLS)

Landschappelijke inpassing

TenneT TSO B.V.

09 april 2026

Doc-ID: Versie	K3KJKH3HDDK7-168937211-654
Meridian nummer	C1700111
Status	Definitief
Versie	2.0

Inhoud

1	Inleiding	4
2	Principes landschappelijke inpassing	6
2.1	380kV-station binnen het Sloegebied	6
2.2	Rechte verbinding	7
2.3	Versterken/vergroten Sloerandzone	7
3	Alternatieve inpassing	10
3.1	Bermbepanting als inpassingsmaatregel	10
3.2	Voorkeursbenadering	11
3.3	Mogelijkheid beperkt maatwerk	11
4	Conclusie	12

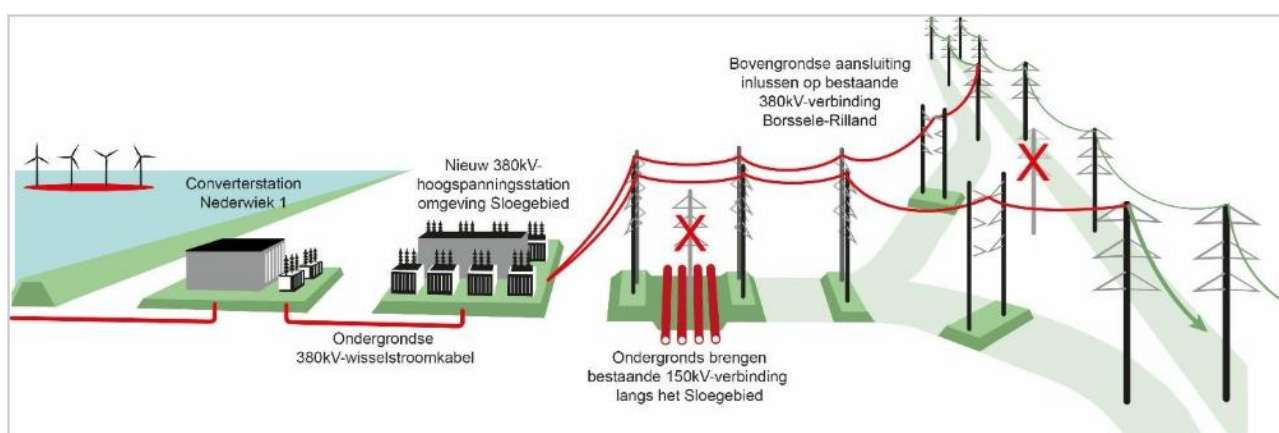

1 INLEIDING

Het ministerie van Klimaat en Groene Groei (KGG) en TenneT willen een nieuw 380kV-hoogspanningsstation realiseren in het Sloegebied (locatie Nieuwdorp-Liechtensteinweg). Het voorgenomen project omvat de volgende hoofdonderdelen:

- de bouw van een nieuw 380kV-hoogspanningsstation;
- een bovengrondse aansluiting van het nieuwe 380kV-station op de bestaande bovengrondse 380kV-hoogspanningsverbinding Borssele-Rilland,
- de verkabeling¹ van een deel van het bestaande 150kV-hoogspanningsnetwerk
- een ondergrondse aansluiting van het converterstation 'Net op zee Nederwiek 1' op het nieuwe 380kV-station.

In Figuur 1 zijn deze hoofdonderdelen schematisch weergegeven.

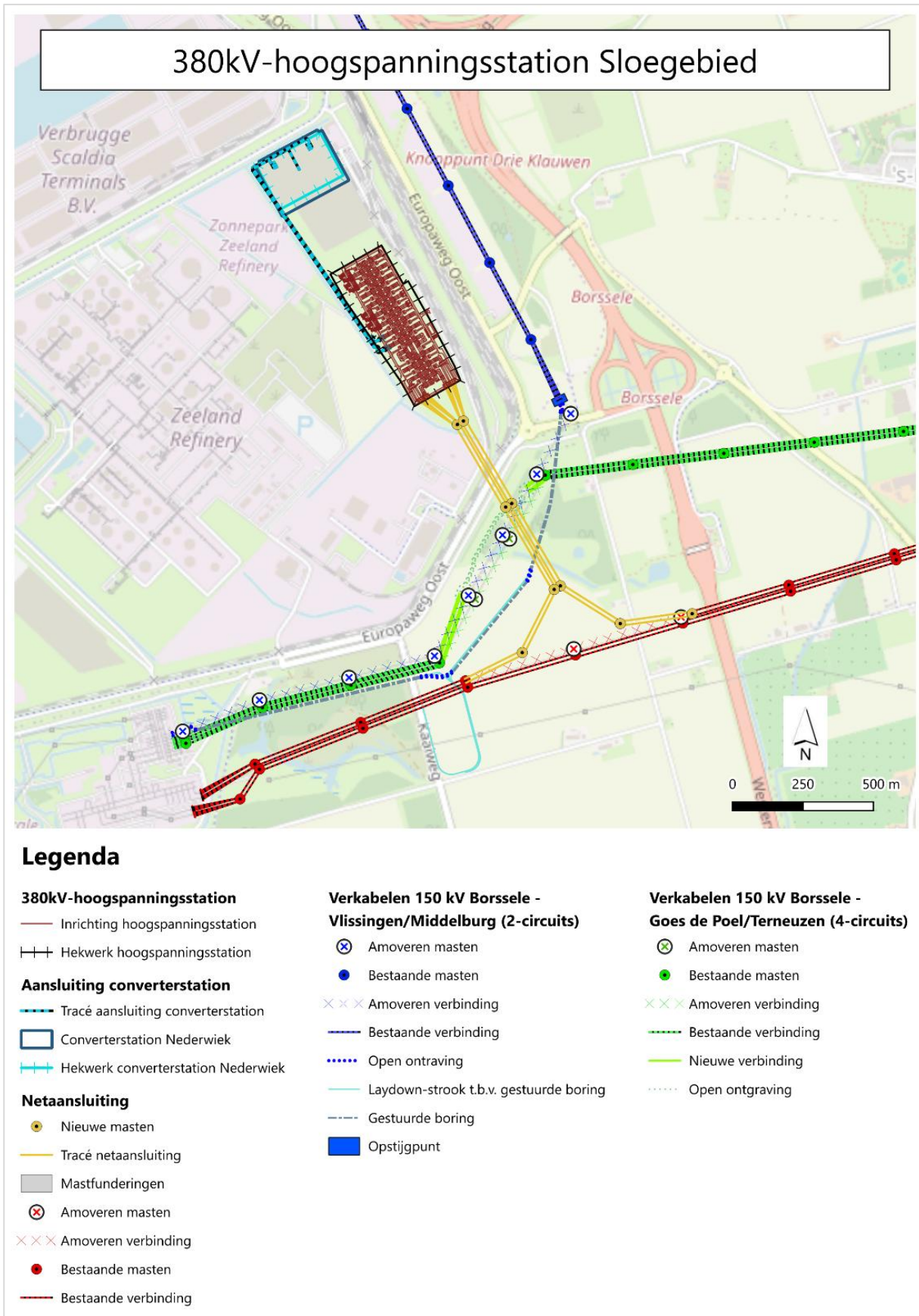
Figuur 1 Hoofdonderdelen van het voorgenomen project

Figuur 2 toont de ligging van het toekomstige hoogspanningsstation en de daarbij behorende infrastructuur. Voor elk projectonderdeel is aangegeven welke ingrepen nodig zijn. Ook het amoveren van bestaande (vakwerk)masten en het toevoegen van nieuwe bovengrondse en ondergrondse infrastructuur—met bijbehorende ruimtelijke effecten—is in deze figuur inzichtelijk gemaakt.

Uit MER Fase 2 blijkt dat met name de ingrepen buiten de huidige begrenzing van het Sloegebied (de netaansluiting en de verkabeling) een beperkt negatief effect hebben op de visueel-ruimtelijke samenhang in de omgeving. Deze effecten zijn mitigeerbaar door een zorgvuldige landschappelijke inpassing.

In deze notitie wordt ingegaan op de mogelijke landschappelijke inpassingsmaatregelen voor het project. Daarbij vormen zowel de eerder voor MER Fase 1 opgestelde Landschapsvisie als de Visie Sloerandzone (vastgesteld door de gemeente Borsele op 6 november 2025) belangrijke inhoudelijke kaders en toetsstenen, maar wordt ook gekeken naar de voor inpassing inzetbare (beschikbare) grond.

¹ Het verwijderen en onder de grond brengen van een bovengrondse hoogspanningsverbinding

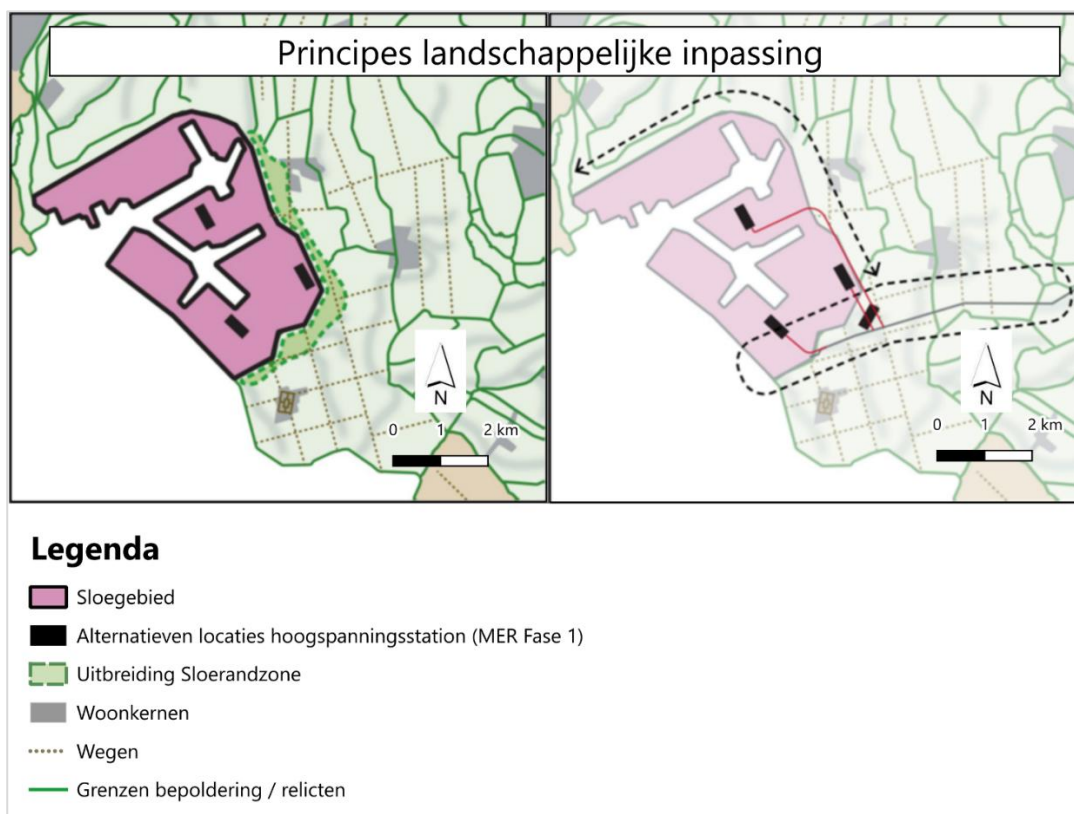
Figuur 2 380kV-station Sloegebied, 380kV-verbinding en 150kV-verbindingen

2 PRINCIPES LANDSCHAPPELIJKE INPASSING

Voor MER Fase 1 is een landschapsvisie opgesteld met principes voor de landschappelijke inpassing van het nieuwe 380kV-station en de daarmee samenhangende infrastructuur². Deze visie vormt een belangrijk referentiekader voor de beoordeling in MER Fase 2. De landschapsvisie benoemt drie centrale principes:

1. Kiezen voor een stationslocatie binnen de contouren van het bestaande haven- en industriegebied;
2. Een zo recht mogelijke hoogspanningsverbinding door de Sloerandzone;
3. Het versterken en waar mogelijk vergroten van de Sloerandzone als robuuste groenstructuur.

Onderstaand worden deze principes nader uitgewerkt en beoordeeld in relatie tot de actuele stand van zaken, de uitvoerbaarheid en de beschikbare gronden.

Figuur 3 Principes landschappelijke inpassing uit de landschapsvisie

2.1 380kV-station binnen het Sloegebied

Met de keuze voor de locatie Nieuwdorp-Liechtensteinweg wordt invulling gegeven aan het principe om het station binnen het haven- en industriegebied te situeren. Het station maakt daardoor onderdeel uit van een reeds zwaar technisch-ruimtelijk belast gebied, waarin infrastructuur, dijken, groenstructuren en industriële functies een samenhangend geheel vormen. Vanuit landschappelijk oogpunt beperkt deze keuze de inpassingsopgave aanzienlijk:

- Het station ligt niet in open polderlandschap, maar in een industrieel raamwerk waar grootschalige functionele objecten passen.
- De bestaande dijken en groenstructuren zorgen al voor een visuele omkadering.
- Extra station-specifieke landschappelijke maatregelen zijn daardoor niet noodzakelijk om tot een aanvaardbare ruimtelijke kwaliteit te komen.

De landschappelijke opgave verplaatst zich daarmee grotendeels van het station zelf naar de infrastructuur die buiten het Sloegebied komt te liggen.

² Landschapsvisie inpassing 380kV-hoogspanningsstation omgeving Sloegebied, Arcadis 2024.

2.2 Rechte verbinding

Het tweede principe uit de landschapsvisie – een zo recht mogelijke verbinding – is leidend geweest bij de engineering van de nieuwe bovengrondse aansluiting. Een rechte lijn door de Sloerandzone en het aangrenzende landschap draagt bij aan:

- ruimtelijke helderheid: het tracé volgt zo veel mogelijk de rationele structuren van het landschap;
- beperking van visuele verstoring: minder mastposities en minder bochten resulteren in een rustiger lijnenpatroon.
- technische doelmatigheid: een zo recht mogelijke verbinding minimaliseert mechanische spanningen en vormt een robuuste inlus in de bestaande 380 kV-verbinding Borssele–Rilland.

Afwijkingen zijn uitsluitend toegepast waar dit technisch of veiligheidskundig noodzakelijk was, zoals bij invoegpunten en constructieve eisen rond trekkrachten. Daarmee wordt optimaal aangesloten bij de ontwerpprincipes uit de landschapsvisie.

2.3 Versterken/vergroten Sloerandzone

Het derde principe betreft de ambitie om de Sloerandzone te versterken en waar mogelijk uit te breiden, aansluitend op:

- de Landschapsvisie MER Fase 1,
- het Compensatieplan Gemeente Borsele³,
- de Visie Sloerandzone⁴ (zie Figuur 4).

Deze gezamenlijke kaders sturen op het creëren van een robuuste groenstructuur rondom het Sloegebied ('inpakken van de Sloerand'). Het versterken van deze zone zou bijdragen aan:

- het verzachten van overgangen tussen havengebied en open polder;
- het vergroten van ecologische samenhang;
- het beperken van zicht op grootschalige infrastructuur via strategische beplanting;
- het versterken van de landschappelijke kwaliteit op regionale schaal.

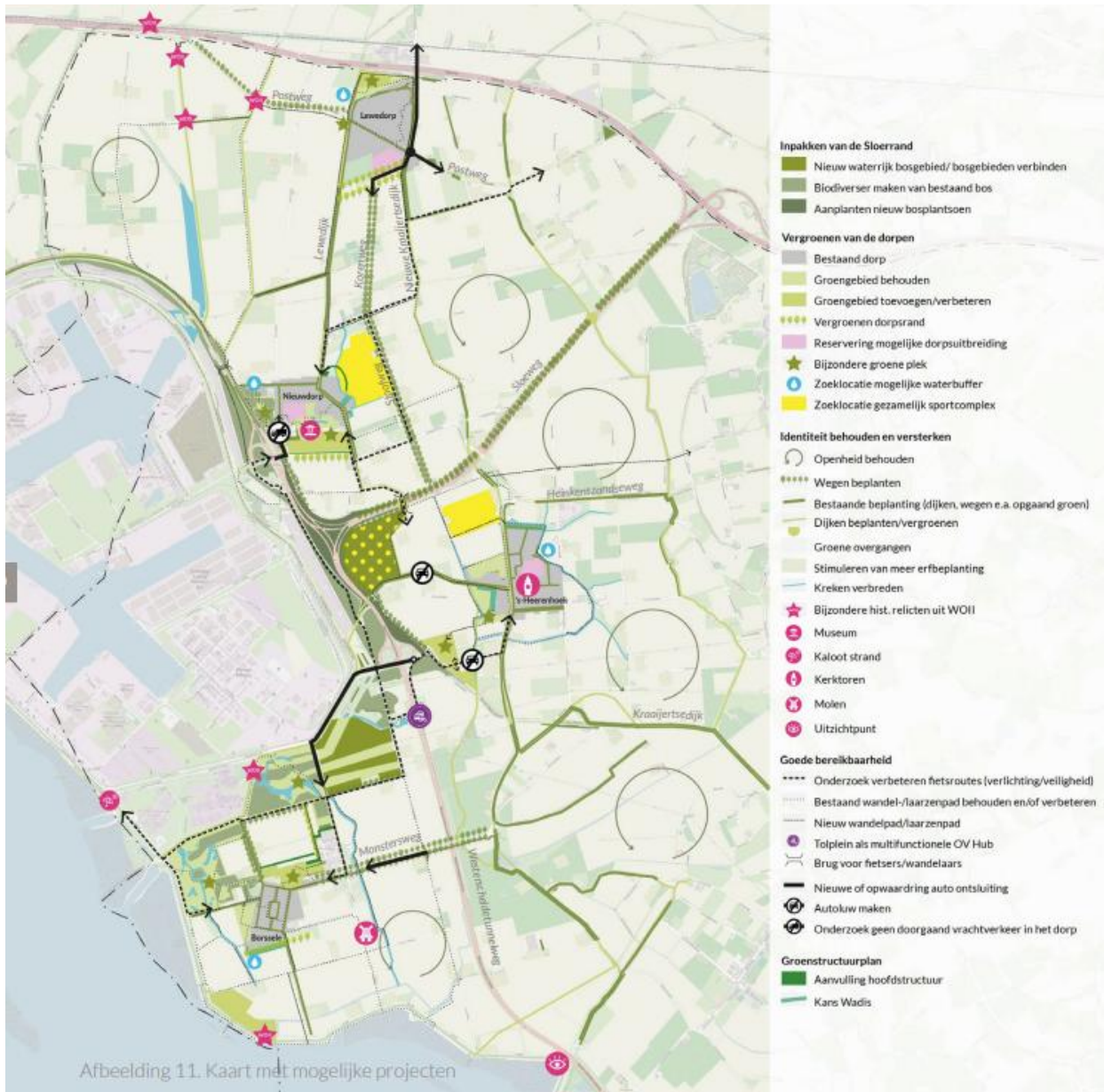
De daadwerkelijke uitvoerbaarheid van deze ambitie wordt op dit moment echter beperkt door beschikbaarheid van grond:

- De relevante percelen tussen Kaaiweg, Ossenweg en Jurjaneweg (zie Figuur 5) zijn voor het overgrote deel in particulier eigendom.
- Grondverwerving blijkt op dit moment niet haalbaar.
- De gronden die wél beschikbaar zijn, bestaan hoofdzakelijk uit wegbermen of zones met reeds aanwezige opgaande beplanting.

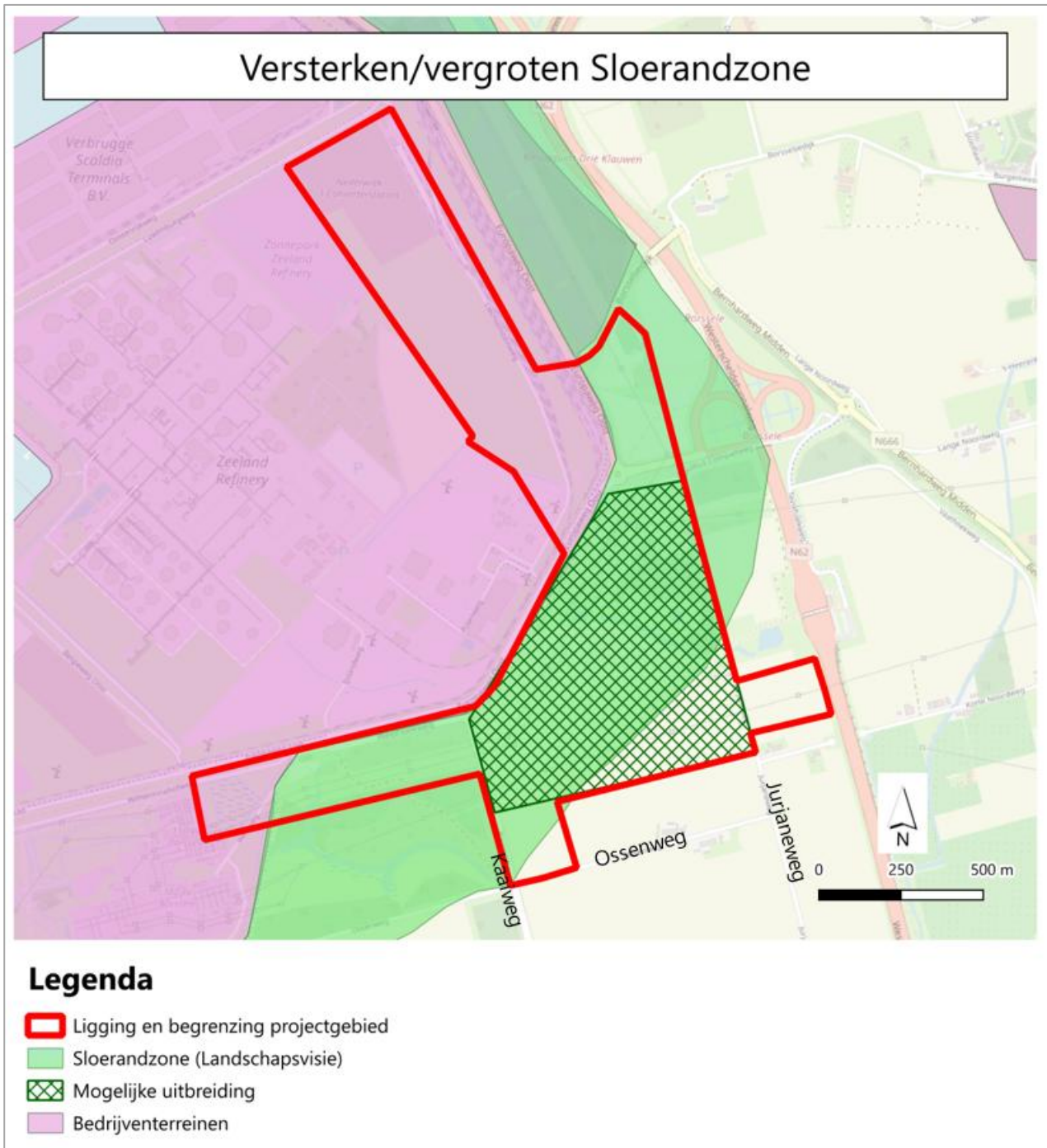
Daarom kan de versterking/vergroting van de Sloerandzone — zoals beoogd in de landschapsvisie — niet gerealiseerd worden binnen dit project. De landschapsvisie blijft als richtinggevend kader waardevol, maar kent daarmee duidelijke praktische beperkingen.

³ Compensatieplan Gemeente Borsele, Fon ten Thij 2021.

⁴ Visie Sloerandzone, LOS 2025.

Figuur 4 Uitsnede Visie Sloerandzone

Figuur 5 Inzet gronden voor versterken/vergroten Sloerandzone

3 ALTERNATIEVE INPASSING

Omdat het versterken/vergroten van de Sloerandzone — zoals opgenomen in de Landschapsvisie en de Visie Sloerandzone — momenteel niet uitvoerbaar is vanwege het ontbreken van beschikbare grond, is gezocht naar realistische alternatieven binnen de wél beschikbare ruimte.

Binnen het in Figuur 5 gearceerde gebied blijken in de praktijk uitsluitend de bermen langs de Kaaiweg en Ossenweg inzetbaar voor eventuele landschappelijke maatregelen. De overige percelen:

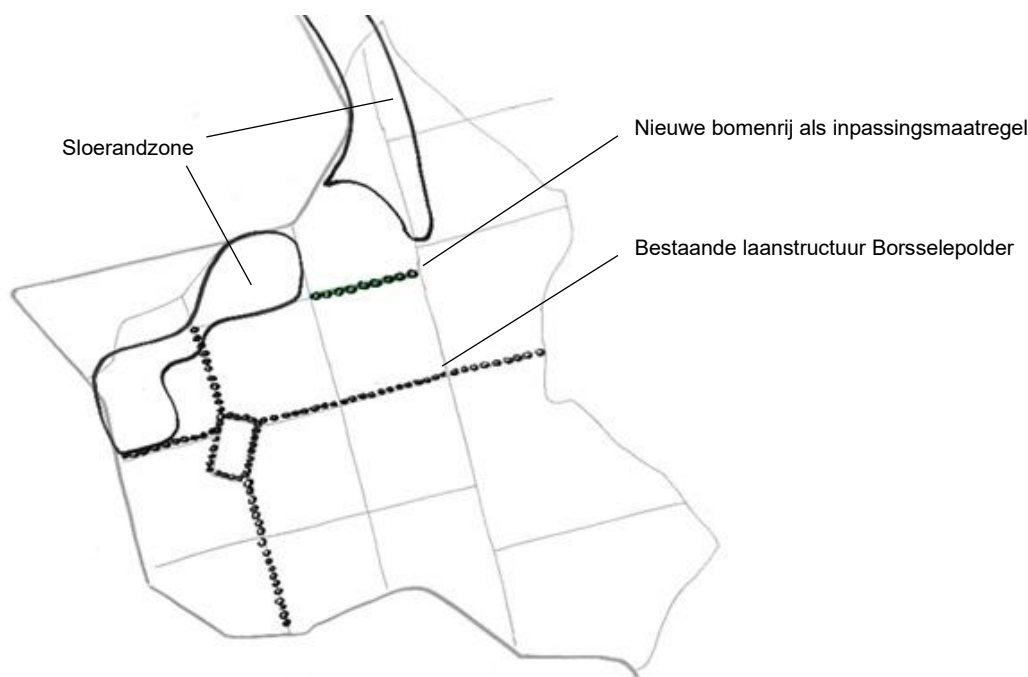
- zijn particulier eigendom en niet beschikbaar voor verwerving, of
- beschikken al over opgaande beplanting waardoor aanvullende ingrepen niet doelmatig zijn.

3.1 Bermbeplanting als inpassingsmaatregel

Een mogelijke maatregel betreft het toevoegen van losse bomenrijen langs de omliggende wegen (bijvoorbeeld zoals indicatief weergegeven langs de Ossenweg in Figuur 6). Een dergelijke ingreep wordt echter niet wenselijk geacht:

1. Beperkte landschappelijke werking
De afschermende werking van enkele bomenrijen is minimaal, zeker in relatie tot de schaal en hoogte van de bovengrondse infrastructuur. De maatregel draagt daardoor nauwelijks bij aan het verminderen van visuele effecten.
2. Aantasting van het open polderlandschap
De Borssele Polder is een 17e-eeuwse herdijkte polder, gekenmerkt door een strak, rationeel verkavelingspatroon en lange, rechte wegen zonder beplanting. Dit cultuurhistorische patroon wordt door de gemeente Borsele en de provincie hoog gewaardeerd.⁵ Het introduceren van incidentele bomenrijen doorbreekt deze karakteristieke openheid en leidt tot een versnipperd en minder leesbaar landschap.
3. Versnippering van de landschappelijke hoofdstructuur
Losse bomenrijen vormen geen samenhangende groenstructuur en creëren een versnipperd beeld dat niet aansluit op de strategische, robuuste groenambities uit de Visie Sloerandzone.
4. Technische onmogelijkheid van bermbeplanting
Op diverse locaties is het fysiek niet mogelijk om bermbeplanting aan te brengen. De bermstroken zijn hiervoor te smal en bevatten daarnaast een grote dichtheid aan ondergrondse kabels en leidingen. Hierdoor ontbreekt zowel de benodigde plantafstand als de ruimte om wortelontwikkeling te faciliteren zonder risico op beschadiging van infrastructuur.

⁵ Cultuurhistorische waardenkaart Zeeland, Provincie Zeeland 2020.

Figuur 6. Bermbeplanting als inpassingsmaatregel.

3.2 Voorkeursbenadering

Gelet op bovenstaande heeft het vanuit landschappelijk, cultuurhistorisch én beleidsmatig oogpunt de voorkeur om — zolang de relevante gronden niet beschikbaar zijn — af te zien van nieuwe landschappelijke structuren in de open polder. Het behouden van de openheid en helderheid van het poldergrid is waardevoller dan het toevoegen van beperkte en landschappelijk niet-functionele beplanting.

3.3 Mogelijkheid beperkt maatwerk

Hoewel structurele landschappelijke inpassing in de open polder niet wenselijk is, kan in specifieke situaties worden verkend of kleinschalige en zorgvuldig ingepaste maatregelen passend en uitvoerbaar zijn. Dit is uitsluitend aan de orde wanneer de maatregelen:

- logisch aansluiten op bestaande randen, groenstructuren of andere landschappelijke elementen;
- geen afbreuk doen aan de open polderstructuur en het kenmerkende verkavelingspatroon;
- niet leiden tot ruimtelijke versnippering of een precedent scheppen voor verdere verdichting.

In dat kader kan worden gedacht aan:

- Kleinschalige aanplant aansluitend op bestaande groenstructuren, bijvoorbeeld op de gronden in eigendom van Natuurmomenten. Deze maatregelen voegen zich in de bestaande landschappelijke logica en vormen geen nieuw zelfstandig element in het open grid.
- Maatwerk op perceelsniveau, waarbij in overleg met direct omwonenden wordt gekeken naar discrete inpassingsoplossingen die de directe leefkwaliteit verbeteren (bijvoorbeeld beperkte erfbeplanting of lokale afscherming), zonder dat dit leidt tot aantasting van het open polderkarakter.

Deze aanpak waarborgt dat de landschappelijke hoofdstructuur en cultuurhistorische waarden behouden blijven, terwijl er ruimte blijft voor beperkt, zorgvuldig maatwerk in situaties waar dit landschappelijk logisch is en bijdraagt aan de kwaliteit van de leefomgeving of aan versterking van reeds aanwezige groenstructuren. Waar dit mogelijk is, kan dergelijk maatwerk tevens programmatisch worden verbonden aan de nog te realiseren NNN-compensatie, zodat lokale ingrepen niet alleen de directe omgeving ondersteunen, maar ook bijdragen aan de bredere compensatie-opgave en de beoogde robuuste groenstructuur rondom het Sloegebied.

4 CONCLUSIE

Het onderzoek naar mogelijke landschappelijke inpassingsmaatregelen voor het project 380kV-station Sloegebied leidt tot de volgende, samenhangende conclusies.

Stationslocatie is landschappelijk passend

De situering van het station binnen de bestaande contouren van het haven- en industriegebied (locatie Nieuwdorp–Liechtensteinweg) sluit aan op het principe uit de landschapsvisie om het station in een reeds zwaar technisch-ruimtelijk belast gebied te positioneren. Hierdoor is de inpassingsopgave voor het station zelf beperkt en zijn aanvullende stationsspecifieke maatregelen niet noodzakelijk voor een aanvaardbare ruimtelijke kwaliteit. De aanwezige dijken, infrastructuur en groenzones zorgen reeds voor een visuele omkadering..

Bovengrondse verbinding volgt het ‘rechte-lijn’-principe

De bovengrondse netaansluiting is ontworpen als een zo recht mogelijke verbinding, waarbij hoekpunten en bochten uitsluitend zijn toegepast waar dit technisch of veiligheidskundig benodigd is. Dit sluit aan op de ruimtelijke logica van het gebied en beperkt de visuele druk van extra mastposities en lijnverloop. Daarmee wordt optimaal aangesloten bij de ontwerpprincipes uit de landschapsvisie.

Versterking/vergroting Sloerandzone: beleidsmatig wenselijk, nu niet uitvoerbaar

Het versterken/vergroten van de Sloerandzone (Landschapsvisie, Visie Sloerandzone) blijft beleidsmatig wenselijk en zou bijdragen aan het verzachten van de overgang tussen industriegebied en polder en aan het beperken van zicht op grootschalige infrastructuur. De uitvoering is echter op dit moment niet haalbaar door het ontbreken van beschikbaarheid van de gronden tussen Kaaiweg, Ossenweg en Jurjaneweg. Als gevolg daarvan zijn structurele landschappelijke maatregelen buiten het industriegebied niet realiseerbaar.

Geen alternatieve inpassing met bermbeplanting

Het toevoegen van incidentele bomenrijen of losse groenstructuren in de open polder levert nauwelijks afschermend effect op ten opzichte van de schaal van de bovengrondse infrastructuur en doet afbreuk aan de cultuurhistorische waarden van de 17e-eeuwse, rationele polderstructuur met lange, rechte, overwegend onbeplante wegen. Vanuit landschappelijk en cultuurhistorisch perspectief is het behoud van openheid en leesbaarheid van het poldergrid daarom de voorkeursroute boven het introduceren van nieuwe, niet-dragende groenstructuren.

Beperkt maatwerk: alleen waar landschappelijk logisch en kleinschalig

Zolang structurele inpassing niet kan, is beperkt, zorgvuldig maatwerk alleen aan de orde waar dit aansluit op bestaande randen en groenstructuren, de open polderstructuur niet doorbreekt, en geen precedent schept voor verdere verdichting. Denk aan discrete erfmaatregelen of kleinschalige aanplant op locaties die al groenstructuur kennen (bijv. gronden in eigendom van natuurbeheerders), vooral waar dit de directe leefkwaliteit ondersteunt. Waar mogelijk kan dit maatwerk programmatisch worden verbonden aan de nog te realiseren NNN-compensatie, zodat lokale ingrepen óók bijdragen aan de bredere compensatie-opgave en de beoogde robuuste groenstructuur rondom het Sloegebied.

ETFAL-beoordeling

Ook zonder aanvullende landschappelijke inpassing buiten het Sloegebied wordt voldaan aan een evenwichtige toedeling van functies aan locaties (ETFAL). De keuze voor de industriële stationslocatie, het rechte-lijn-principe voor de verbinding, en het bewust nalaten van landschappelijk niet-doelmatige ingrepen in de open polder dragen gezamenlijk bij aan een ruimtelijk verantwoorde inrichting met respect voor de gebiedsidentiteit.